

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ADONNEMENT
 Drie maal per week, 45 frank per jaar.
 Twee 22
 Een 12
 Een blad afzonderlijk 25 centiemen.
 De abonnemenden zijn vooraf betaald.
 Aankondigingen 25 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan
 of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdag.
 Alle toezendingen van brieven, gelid of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 1sten JUNI.

Provinciale Kiezingen.

Ballotering van zondag 5de mei.
 ST-TRUIDEN.
 Getal stemmers 1267.

MM. Wittball,	katholiek	715	stemmen
Leunen		705	
de Creffelt		619	
Uleus		198	
Grauls	liberaal	268	

Bij gevolg zijn gekozen de heeren Wittball, Leunen en de Creffelt, katholieke kandidaten.
 M. Uleus had zich voor de stemming teruggetrokken.

Te Brussel, waar een radicale lijst tegenover de lijst der liberale doctrinaires stond, hebben de radicalen het voordeel behaald.
 Acht radicalen zijn gekozen en twee doctrinairen.

De acht radicalen zijn: MM. Delecourt, Lotte, Huysmans, Monnoyer, Wiener, Denis, Lavergne, en Robert.
 De twee doctrinairen zijn: MM. Pilloy en Vseux.

Het gerecht van Hasselt heeft zich vrijdag en zaterdag naar Achel begeven, ten einde een onderzoek in te stellen aangaande eenen kindermoord begaan door de genaamde B. R. De betichtte is in bekentenis. De instructie is om zoo te zeggen reeds voltrokken.

Sterfgevallen.

De parochie haeren heeft een gevoelig verlies ondergaan door het afsterven van haaren geestelijken herder, den verwarden heer pastoor Hyacinthe Robben, godvruchtig aldaar overleden den 29 mei, in den jongden ouderdom van 51 jaren.
 De plechtige lijkdienst heeft vandaag, dinsdag plaats gehad. Het lijk is vervoerd geworden naar Cortessem alwaar de begrafenis is gebeurd in den grafkelder der familie.

Verleden zaterdag is te Tongeren overleden in den ouderdom van 70 jaren de heer Diogenes Bartholeys. Een groote menigte woude dezen morgen om 11 uren zijne lijkplechtigheid bij Onze Lieve-Vrouw kerk, om ten laatste bewijs van teugeneenheid te geven aan den overledene en aan zijne geachte familie.

L'Indicateur des chemins de fer pour le mois de **JUNI** est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'Place, 57-59, à Tongres.

BINNENLAND.

Zaak Van der Smissen. — Gisteren maandag verscheen voor het hof van assisen der provincie Brabant de volksvertegenwoordiger Van der Smissen, beschuldigd van vrijwilligen moord op zijne vrouw.

Van der Smissen is geboren te Aalst, hij is 51 jaar oud, is woonachtig te St-Joost-ten-Noorde onder Brussel en is lid der Kamer van volksvertegenwoordigers waar hij gekozen is door de independenten van Brussel.

Het akte van beschuldiging luidt als volgt: Den 12 januari lesleden vernam Van der Smissen in den loop van eene confrontatie met de Cadignan, dat zijne vrouw hem op onwettige wijze bedrogen had. Hij nam aanstonds de maatregelen die zijn eergevoel hem voorschreef, jorg zijne vrouw uit den huize, en legde tegen haar een eene vraag tot rechtscheiding neer.

Hoe kwam deze gewettigde gramschap tot bedaren? Bestond zij maar in schijn?

Geloofde Van der Smissen aan de betuigingen haarer onschuld ofwel kon hij haar niet ontmoeten zonder tering de armen te openen voor de vrouw die zich aan de schandigste feiten had plichtig gemaakt?

Het is altijd zeker, dat hij haar dikwijls ontmoette, gausche nachten bij haar overbracht en haar bijna dagelijks brieven schreef die de volledige verzoeking deden blijken.

De val was diep, en evenwel had de echtgenoot het volle recht haar te vergeven, en het ware zelfs een bewijs van grootmoedigheid geweest, haar die gefaald had, terug tot zich te trekken. Maar Van der Smissen was zoomin ezelmoedig als oprecht.

De beschuldigde begreep de geheele grootte van het gevaar en beproefde, om het dreigend onweer af te keerden, zijne vrouw met eene zelfmoord te verschrikken. « Ik zweer u, schreef hij haar op den 16 maart, ik zweer u op het hoofd van mijns vaders, bij den eersten stap dien gij verzet, bij het eerste woord dat gij spreekt, bij den eersten gelid geschrift dien gij van mij verzoekt, aan wien het zij moge, bij de eerste poging die gij aanwendt om door een getuige onze verzoeking te doen bevestigen, dat ik mij door den kop schiet. »

Madame Van der Smissen beschouwde waarschijnlijk deze bedreiging niet als ernstig. Zij bleef er niet bij stil, en den 7 april barste te onweer in volle woede los.

's Anderdags 's avonds was Van der Smissen in een onbeschrijflijken staat van neerslachtigheid raad gaan vragen aan zijne broeders te Aalst. Wat meer deze vernamen waarheen zijne zwakheid hem in gebracht had, bood u zij zich verlaten en drukten, achter zonder verwijtingen, het gezicht uit, geheel met hem af te breken.

Deze afbrek was voor Van der Smissen de aankondiging der rampzalige ontvoering: hij begreep dat alles verloren was, geld, zacht en eer, en zijne gewonde ziel ontstak in woede wanneer hij, bij zijne terugkomst uit Aalst, ten Hure 's avonds, het dagblad *la Nation* las en daarin bevond, dat het hof der verzoeking met zijne vrouw publiek gekend was.

Gingen zij dus herbeginnen, die kwadwillige geruchten, welke een deel der drukpers, zonder tinsel en zonder hart, had afgekondigd, het geloofwaardig van de ongelukken en de schande van zijn lijfzoonde te zijn?

Ook luisterde de beschuldigde niet meer, dan naar een gevoel van wraak. Tegen wien ad zijne gramschap zich keeren?

Sedert lang, zegde hij, zou hij een degenen die hem vervolgde en meergeslagen hadden, hebben willen zgeselen; de gedachten aan zelfmoord hadden zijnen geest ontsteld. Hij verkoos eene vrouw te gaan doodden en in het bloed der moeder van zijn kind de stekken zijner eer met te wischen.

En hij bracht de helle daad, met de onverschilligste voorbedachtheid ten uitvoer. Van de noord-staats begreep hij zich naar zijne woning op den Leuvenschen steenweg, verbrant, vertoornlijk papieren, steek in zijnen zak de brieven zijner vrouw die hij zich voorstelde om het gerecht, op het ogenblik zijner aanhoofding, af te geven, draagt zorg, zijn geldkoffer niet op geheime wijze te sluiten en laadt zijnen revolver met vijf schoten.

Korts voor middernacht, komt hij in de rue Verte, doet de deur door zijne vrouw openen, zegt haar dat zij moet sterven, doet haar zekere brieven teruggeven, welke hij in het vuur werpt en verschuit de bladzijde van een notuleetje, waarop zijne vrouw de bezoeken, die hij bij haar allede, aantekende.

En daar de ongelukkige hem gade voor, haar leven vraagt, antwoordt hij haar: « Doe u geluk, indien gij iets verlangt te schrijven, alvorens te sterven, schrijf het. »

De arme vrouw, om tijd te winnen, woude te schrijven: zij hoopte zich met deze kamer te kunnen verwerpen, en poogde daarom aan haaren echtgenoot te doen gelooven, dat een deel zijner brieven hoven waren, om, stielijk, ten proot aan een hevigen schrik, te midden haer smeskingen, zegt zij tot hem: « Ik wil niet sterven, ik ben nog te jong, ik wil van het leven genieten, indien gij mij niet meer bemint, indien gij vreesst geene lie wijzen en eer een me rechtscheiding, had mij mitgaan en eer een me voorlij is, zal ik u bewijzen bezorgd hebben: gij zult mij kunnen betrappen op heeter daad. »

Deze woorden maakten de beschuldigde wanhoopig: hij nam zijnen revolver, M^o. Van der Smissen liep rond de tafel en blansde de wakerschuldige schout van diechthij en daar het hemd zijner vrouw vuur had gesat, mikte hij een tweede maal bij de schemering dezer klaarte en loste een tweede schot.

De ongelukkige gelakte er in, de deur te openen en, in de duisternis om hulp roepende, daalde zij den trap der kerken af.

Van der Smissen volgde haar, en daar hij niet spoedig de schuldplaats van zijn schiettover vond, loste hij een derde schot in de hoogte, in de hoop zegt hij, door haar geroep de plaats waar zij zich ophield, te bepalen.

Hij bevond zich achter eene deur en loste onmiddellijk zijn vierde en zijn vijfde schot.

Mevrouw Van der Smissen had nog de kracht eenen trap op te klimmen en de deur der straat te openen, waar zij op het geandru viel. Op hetzelfde oogenblik werd Van der Smissen aangehouden.

Hij dacht geen oogenblik aan zijne plichtigheid te loochenen, nog de voorbedachtheid waarmee hij gehandeld had.

« Ik heb mij bij mijne vrouw begeven, zegde hij tot den rechter van instructie in de nacht van de misdaad, met het inzicht haar te doodden, ik mijn kind met stielijk en schande zou doodte zijn en geen einde nemen zou. »

Den volgenden dag vernieuwde hij dezelde verklaring, hierin echter eenige verandering gewapend, zegde hij, met 't inzicht mijne vrouw te doodden om dat ik dacht dat dit het enige middel was een einde te stellen dat dit het enige middel waarmee ik behaden was, en die nu, door hare schuld, op nieuw gingen herbeginnen. »

Echter voegde hij er bij, mijn inzicht was haer te sparen, indien zij er in toestemde sellens, te vertrekken en alzo eene logenstraling te geven aan alle geruchten die in omloop zijn. »

Het slachtoller van dezen aanval, zijde die niet dood betwist door de meest toegewogen zorgen. Hij stierf den 21 april aan hare wonden.

Zijn tongevolge is Van der Smissen, hooger genoemd, beschuldigd te Scharbeck, in de nacht van 8 op 9 april, vrijwiltig met inzicht van te doodden en met voorbedachtheid, eene misdadige Bultine, gezegd Remant, Alvo, zijne echtgenote, waarvoor het hof van assisen van Brussel zal te beslissen hebben.

Gisteren maandag is Van der Smissen te Brussel voor het hof van assisen verschenen.

Eene ontebare menigte vult de zaal op. De pers is in vollen getalle vertegenwoordigd.

Zooda's gewoonlijk ontbreken de dames in de zaal niet.

Hooggeplaatste personen van de hof, met de politieke en diplomatische wereld zijn aanwezig.

Het is half tien als de zitting open wordt.

M. Van der Smissen treedt binnen: hij is zeer bloot. Blijklar is hij onder den indruk van eene diepe inwendige ontroering.

Onder zijnen arm houdt hij eene roode portefeuille.

Eene groote beweging ontstaat in het publiek.

M. De Voorzitter. Uw naam? — A. Van der Smissen, Gustaaf.

M. De Voorzitter. Uw beroep? — A. Advocaat te St-Joost-ten-Noorde.

M. De Voorzitter. Uw onderdom? — A. 74 jaar.

M. De Voorzitter richt de ige woorden tot de gezwoornen: hij dringt bij u u n alles te vergeeten wat de pers heeft mededeeld over de zaak waarover gij een oordeel zult u testijf schelken.

Luistert naar niets zegt hij, dat buiten het gezegd wordt en u het wate spoor zou kunnen doen verliezen.

Men geeft lezing van de akte van beschuldiging.

M. De Voorzitter. Beschuldigde, sta recht, gij zijt beschuldigd van moord met voorbedachten raad op den persoon van uwe echtgenote. Ik heb gij dat gehoord. — A. Ja, M. de Voorzitter.

Het woord is aan den beschuldigde.

M. VAN DER SMISSEN. — Hij betuigt in het breede de feiten die reeds gezegd zijn en die het drama zijn vooral gegaan, en komt meer op de schuldige betrekking tusschen de Cadignan en zijne vrouw.

Ten slotte beroept hij zich op de ondervragingen, die hij voor den instruktorechter heeft ondergaan.

Er blijkt uit deze verklaringen dat hij zich voor haar alle mogelijke opofferingen had opgebragt, om haar tot zich te trekken.

Ten laatste dat zij over al die blijken ongetuigd bleef, zegde zij hem: « Wecht, laad mij uw hoederaad betrappen. Dan kunt gij u verontschuldigen platen. »

De gramscap heeft zich dan van hem in oster gemaakt. Ongetuigd was hij gewapend! Hij was dit sedert zes maanden telkens dat hij mitging.

De beschuldigde heeft alsdan, door raadzijl verzoerd, geschreden: men weet het overig.

M. De Voorzitter. Gij hebt gezegd dat het geschiedt om uwe vrouw te doodden u vervoldde? — A. 't is mogelijk: gij zult begrijpen in welken toestand ik mij bevond sedert het schanddel de Cadignan bekend was.

De voorzitter ondervraagt de beschuldigde over de brieven waarvan hij gesproken heeft.

De beschuldigde geeft daartover zeer juiste inlichtingen.

De vrouw heeft verklaard dat zij indertijd aan haaren echtgenoot voorgeschied had een gevoel van hoederaad te bezorgen. Zij deed het om te ontsnappen aan de bedreigingen van haaren man.

Hij heeft erkend, dat indien zijne vrouw er in toegestemd hadde te vertrekken, hij haar het leven zou gespaard hebben.

Maar zij wilde niet.

Teruwendende de schering schreef zij hem dik wijfs.

De getuige treedt in bijzonderheden aangaande dit ontwerp.

Volgens den beschuldigde moest de verzoeking gebreken op voorwaarde dat zij haer onschuld kon doen zien in hare betrekkingen met de Cadignan. Indien zij daarin gelakte, zou hij haar terugnemen.

De brusselsche politie heeft een level aan gehouden, die zich reeds verscheidene malen aan doen doorgaan voor politiegetuige. Zield u hoe die hij handelde met de medewerking van drie minderjarige meisjes, die zich aan onbuit overleveren en gewondigd te vinden waren langsheen de vaart. Zoodra een dier meisjes met eenen kalant wandelde of op eene afgelegen plaats aangehouden werd, schout hij toe en vroeg de namen van het koppeld om proes-verhaal op te maken. Naot spelen dat hem eene strenge veroordeling te wachten stond, daar het meisje minderjarige was, ontsnappen, lie ten de overtreders zich vastnemen, hadden, gaven zij in de plaats hunne hoiloge, kelling, ring of andere juwelen. De drie jonge meisjes, medeplichtigen van dien slenk, zijn ongelukkig geknipt en in de gevangenis opgesloten.

— Wij hebben tot hertoe niet willen spreken over eene reeks schandlige feiten van omhaal kelijke zedeler, die te Gent zijn voorgevallen en waarin voornamelijk welgekende vrijmetselaars zijn betrokken.

Van 8 op 9 april, vrijwiltig met inzicht van te doodden en met voorbedachtheid, eene misdadige Bultine, gezegd Remant, Alvo, zijne echtgenote, waarvoor het hof van assisen van Brussel zal te beslissen hebben.

Gisteren maandag is Van der Smissen te Brussel voor het hof van assisen verschenen.

Eene ontebare menigte vult de zaal op. De pers is in vollen getalle vertegenwoordigd.

Zooda's gewoonlijk ontbreken de dames in de zaal niet.

Hooggeplaatste personen van de hof, met de politieke en diplomatische wereld zijn aanwezig.

Het is half tien als de zitting open wordt.

M. Van der Smissen treedt binnen: hij is zeer bloot. Blijklar is hij onder den indruk van eene diepe inwendige ontroering.

Onder zijnen arm houdt hij eene roode portefeuille.

Eene groote beweging ontstaat in het publiek.

M. De Voorzitter. Uw naam? — A. Van der Smissen, Gustaaf.

M. De Voorzitter. Uw beroep? — A. Advocaat te St-Joost-ten-Noorde.

M. De Voorzitter. Uw onderdom? — A. 74 jaar.

M. De Voorzitter richt de ige woorden tot de gezwoornen: hij dringt bij u u n alles te vergeeten wat de pers heeft mededeeld over de zaak waarover gij een oordeel zult u testijf schelken.

Luistert naar niets zegt hij, dat buiten het gezegd wordt en u het wate spoor zou kunnen doen verliezen.

Men geeft lezing van de akte van beschuldiging.

M. De Voorzitter. Beschuldigde, sta recht, gij zijt beschuldigd van moord met voorbedachten raad op den persoon van uwe echtgenote. Ik heb gij dat gehoord. — A. Ja, M. de Voorzitter.

Het woord is aan den beschuldigde.

M. VAN DER SMISSEN. — Hij betuigt in het breede de feiten die reeds gezegd zijn en die het drama zijn vooral gegaan, en komt meer op de schuldige betrekking tusschen de Cadignan en zijne vrouw.

Ten slotte beroept hij zich op de ondervragingen, die hij voor den instruktorechter heeft ondergaan.

Er blijkt uit deze verklaringen dat hij zich voor haar alle mogelijke opofferingen had opgebragt, om haar tot zich te trekken.

Ten laatste dat zij over al die blijken ongetuigd bleef, zegde zij hem: « Wecht, laad mij uw hoederaad betrappen. Dan kunt gij u verontschuldigen platen. »

De gramscap heeft zich dan van hem in oster gemaakt. Ongetuigd was hij gewapend! Hij was dit sedert zes maanden telkens dat hij mitging.

De beschuldigde heeft alsdan, door raadzijl verzoerd, geschreden: men weet het overig.

M. De Voorzitter. Gij hebt gezegd dat het geschiedt om uwe vrouw te doodden u vervoldde? — A. 't is mogelijk: gij zult begrijpen in welken toestand ik mij bevond sedert het schanddel de Cadignan bekend was.

De voorzitter ondervraagt de beschuldigde over de brieven waarvan hij gesproken heeft.

De beschuldigde geeft daartover zeer juiste inlichtingen.

De vrouw heeft verklaard dat zij indertijd aan haaren echtgenoot voorgeschied had een gevoel van hoederaad te bezorgen. Zij deed het om te ontsnappen aan de bedreigingen van haaren man.

Hij heeft erkend, dat indien zijne vrouw er in toegestemd hadde te vertrekken, hij haar het leven zou gespaard hebben.

Maar zij wilde niet.

Teruwendende de schering schreef zij hem dik wijfs.

De getuige treedt in bijzonderheden aangaande dit ontwerp.

Volgens den beschuldigde moest de verzoeking gebreken op voorwaarde dat zij haer onschuld kon doen zien in hare betrekkingen met de Cadignan. Indien zij daarin gelakte, zou hij haar terugnemen.

De brusselsche politie heeft een level aan gehouden, die zich reeds verscheidene malen aan doen doorgaan voor politiegetuige. Zield u hoe die hij handelde met de medewerking van drie minderjarige meisjes, die zich aan onbuit overleveren en gewondigd te vinden waren langsheen de vaart. Zoodra een dier meisjes met eenen kalant wandelde of op eene afgelegen plaats aangehouden werd, schout hij toe en vroeg de namen van het koppeld om proes-verhaal op te maken. Naot spelen dat hem eene strenge veroordeling te wachten stond, daar het meisje minderjarige was, ontsnappen, lie ten de overtreders zich vastnemen, hadden, gaven zij in de plaats hunne hoiloge, kelling, ring of andere juwelen. De drie jonge meisjes, medeplichtigen van dien slenk, zijn ongelukkig geknipt en in de gevangenis opgesloten.

— Wij hebben tot hertoe niet willen spreken over eene reeks schandlige feiten van omhaal kelijke zedeler, die te Gent zijn voorgevallen en waarin voornamelijk welgekende vrijmetselaars zijn betrokken.

De overtuiging van de politie aangehouden worden omdat men hem in het bezit van dit kostbaarstuk was gekomen verklaarde hij dat hij deed moeite van eene maatschappij gekend onder den naam van de *Zwaarte Hildolochten*.

Die jongens hebben met eenen andere zaken aan 't hof rechtvaardig te gelyke waarvan het gerecht van ons onderzoek propand heeft en een aantal heeren, bij zich heeft geroepen.

En der hof trokken heeft zich reeds door zinneloos aan de gevolgen zijner strafbare handelingen ontrokken. Een ander heeft gepoogd zich te onttrekken, doch heeft zich enkel eene zware verantwoordig toegebracht. Men beweert dat een derde vergift ingenomen heeft, terwijl anderen op de vlucht zijn.

Het getal beschuldigden belooft reeds tot 60. Een blad van Gent schrijft nog het volgende over de zaak:

« De genaemde E. die zich eerst gezinnwoord heeft, was enkel losgelaten, na een eerste verbod om stielijk te zijn zijner onschuld aan te bewijzen. Hij ging naar zijn huis terug, probeerde op zijne handlen snelverkeerd vergiften zelfmoord te zich doorken.

De onderkond B. inestlijks in de zaak betrokken, heeft zich zondig door het hof willen schieden: hij bracht zich een schandigste woude te waarden bij wonsching bezekken is.

De bestuurder over groote photographie heeft zich eveneens gezinnwoord.

Twee personen zijn aan ghanden. Tot hertoe zijn 21 personen bij den onderzoekrechter geroepen en mitgegraven te geven over hunne handelingen, te onweerkilmspongens van benedende 14 jaren oud.

Men schrijft het *Vandendal* nog: Naatuure het onderzoek voortduren komen de onverschilligste dingen aan het licht.

« Er heeren sprekt men van niet minder dan 18 heeren, en vier zelfmoorden! »

Naar men zegt, had men juist de geheimen der vrijmetselarij weggelast met een huus, waar de justitie een half uur na later voor hoogergeremde zaak een ontschuld kwam zien!...

De leden van het ontekkle monstergeslacht hebben geheime bijeenkomsten in de grad der Glosse, « zoo wordt er verteld — waarvan zij valse stemels hadden doen meken om er binnen te dringen.

Vle der 't dichten zijn leden van eene liberale maatschappij. Hunne model den, welke niets van die vassaliteiten vermoeden, zien elkanter met wat volke zijnen wij hier in gezelschap?

« De verwarding wordt algemeen opgemerkt als de valse *Journal de la nuit*, alleen van al de dacht, ten der stad, geen woude rept over deze schandige zaken.

« Het blad met de korte Da'stege, vroeger zonnemisschanden verkleerd, tot inkeer gekomert, rijt het geen nieuws meer van zijnen rapporten, of is de schrijver der gewone « schandaalkroniek » ook in de properze zaak betrokken? »

« Men best nog in het *Vandendal*! »

« Gisteren 11 dag was de brug van den ijzeren weg bij St-Lievenspoort is een persoon in de schiede gesproegen en verdronken. Volgens de te in gesproegen zijn. Men heeft er naar gewisscht, maar hem niet gevonden.

Men veronderstelt, dat het ook al een lid is van de *Leidsche Zwaarte Kowatten*.

« Wij's raemend dat, istoren, avond, rond 6 ure, een persoon aan de ijzeren brug, bij de statie, zich verdronken heeft.

Het gerucht loopt in de stad, dat een persoon, op den boulevard van den dierentuin wonende, zich opgehangen en een slantschiedende zich gisteren gezinnwoord heeft.

Onoetde te zeggen, dat het openbaar gericht dit alles aan te ontekkle schandaalen toeschrijft!

Brandt's Messangey. — De ramp die deze aan de welke over twee jaren het dorp Battincomet bijna geheel vernietigde.

Het vuur is ingebroeten ten half twee 's nachts op de vlammen, door een u hevigen wind aangeblust, maakte u van het dorp weldra eenen overgeheden vuurpoel, zoodat het een ure later schier geheel verloren was.

Bij het afbreken van het vuur steld u de pompwiers van Messangey ter hulp, maar het was mogelijk en men moest zich bepalen met het vuur te beperken.

Eik oogenblik echter vernam men dat het nu hier dan door ontstond, zoodat het soms op drie elders plaats gelijc begon, terwijl men het elders mitlinschte.

Het schouwspel was grootseh en verschrikkelijk.

De schade wordt op verscheidene honderd duizenden berekend, doch veel was verzeerd. De brand heeft echter een groot aantal huisgezinnen tot den bedelstand gebracht.

— Men meldt uit Charleroi: Het verbod der betoging van 15 juni heeft het gericht versterkt en den 1 juni eene algemeene werkstaking zal nithersien. Er heerscht eene zekere opschudding onder de werklieden. Gisteren,